

nieruchomość, będącą przedmiotem umowy, objął nabywca w posiadanie na obszarze b. Królestwa Kongresowego przed dniem 14 września 1919 r., na obszarze Ziemi Wileńskiej — przed dniem 23 kwietnia 1921 r., a na pozostałym obszarze b. zaboru rosyjskiego — przed dniem 6 kwietnia 1921 r. Termin objęcia nieruchomości w posiadanie przez nabywcę winien być stwierdzony zaświadczeniem właściwego urzędu gminnego.

Art. 2. Do umów, określonych w art. 1, nie mają zastosowania art. 1590 kod. cyw. Królestwa Polskiego, art. 1684, 1687, 1688 i cz. X t. zb. pr. ces. oraz art. 66 i 241 ustawy notarialnej.

Art. 3. 1) Jeżeli sprzedawca uchylił się od zawarcia aktu notarialnego sprzedaży, sąd na żądanie nabywcy uzna umowę w myśl art. 1 za przenoszącą na nabywcę prawo własności nieruchomości, będącej przedmiotem umowy.

2) Sprzedawcy nieruchomości ziemskiej przysługiwać będzie jedynie prawo poszukiwania od nabywcy reszty umówionej sumy sprzedażnej wraz z odsetkami od dnia objęcia w posiadanie nieruchomości, a to w stosunku, jaki ustalony zostanie przy przeliczeniu zobowiązań prywatno-prawnych.

3) Nabywcy przysługiwać będzie prawo żądania rozłożenia niedopłaconej części szacunku na czas do 5 lat w równych ratach rocznych.

4) Sprzedawca korzystać będzie z pierwszeństwa do zaspokojenia swej należności przed wszystkimi wierzycielami nabywcy.

Art. 4. 1) W razie uwzględnienia powództwa wyrok prawomocny podlega opłacie stempowej na rzecz Skarbu Państwa oraz opłacie komunalnej na ogólnych zasadach, stosowanych przy alienacji gruntów, tak, jak gdyby wyrok ten stanowił treść umowy między sprzedawcą a nabywcą.

2) Sąd zawiadomi właściwy urząd skarbowy o wyroku prawomocnym i uzależni wydanie tytułu wykonawczego od wniesienia należnych opłat do kasy skarbowej.

Art. 5. Prawo wytaczania powództw na podstawie ustawy niniejszej gaśnie po upływie lat trzech od dnia ogłoszenia niniejszej ustawy.

Art. 6. 1) Jeżeli sprzedana nieruchomość ma urządzoną hipotekę, powództwo może być wytoczone przeciwko każdemu jawnemu z wykazu hipotecznego następcy prawnemu sprzedawcy. Wszelkie wpisy hipoteczne, wniesione do wykazu hipotecznego po dniu objęcia przez nabywcę w posiadanie nabytej nieruchomości, nie szkodzą nabywcy, o ile udowodni, że jawny z wykazu hipotecznego następca prawny sprzedawcy wiedział lub wiedzieć był powinien o istnieniu warunków, przewidzianych w art. 1 ustawy, lub działał w złej wierze.

2) Te same postanowienia dotyczą nieruchomości, zbytych lub obciążanych za aktami wieczystymi.

Art. 7. 1) Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem jej ogłoszenia na obszarze województw: białostoc-

kiego, lubelskiego, kieleckiego, łódzkiego, nowogródzkiego, poleskiego, warszawskiego i wołyńskiego oraz Ziemi Wileńskiej i ma również zastosowanie do wszystkich spraw, wszczętych w sądach przed jej ogłoszeniem.

2) Równocześnie tracą moc obowiązującą ustawy: z dnia 29 lipca 1919 r. w przedmiocie umów przyrzeczenia sprzedaży nieruchomości ziemskich (Dz. P. P. P. № 65 poz. 388), z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie umów, dotyczących sprzedaży nieruchomości ziemskich i miejskich na obszarze Ziemi Wileńskiej, województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego i powiatów: białostockiego, bielskiego, sokólskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego (Dz. U. R. P. № 87 poz. 781), z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie umów przyrzeczenia sprzedaży nieruchomości ziemskich na terenie b. Królestwa Kongresowego (Dz. U. R. P. № 90 poz. 826), oraz rozporządzenia Komisarza Naczelnego Ziem Wołynia i Frontu Podolskiego z dnia 19 maja 1920 r. w przedmiocie umów przyrzeczenia sprzedaży nieruchomości ziemskich i z dnia 23 czerwca 1920 r. w przedmiocie wstrzymania biegu spraw, wynikłych z umów przyrzeczenia sprzedaży nieruchomości ziemskich (Dz. U. Z. W. i F. P. № 9 poz. 23 i № 15 poz. 202).

3) Ustawa niniejsza nie ma zastosowania do nieruchomości, co do których osoby zainteresowane zgłosiły lub zgłoszą swoje prawa na mocy ustawy z dnia 2 grudnia 1921 r. o umowach nabycia nieruchomości, sporządzonych na imię osób podstawionych oraz o wykupie majątków, sprzedanych z powodu ograniczeń narodowości polskiej (Dz. U. R. P. № 106 poz. 767).

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

Kierownik Ministerstwa Reform Rolnych: *Janicki*

670.

Na mocy art. 44 Konstytucji oglašzam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 9 lipca 1924 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej: a) ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58 poz. 412) i b) ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o opłacie stempowej od sprzedaży przedmiotów zbytku (Dz. U. R. P. № 79 poz. 528) na górnośląską część województwa śląskiego.

Art. 1. Na górnośląską część województwa śląskiego rozciąga się, poczynając od roku podatkowe-

go 1924, moc obowiązującą: a) ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58 poz. 412), z wyjątkiem artykułów 120, 124 i 125 wspomnianej ustawy, i b) ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o opłacie stemplowej od sprzedaży przedmiotów zbytku (Dz. U. R. P. № 79 poz. 528).

Art. 2. Część I taryfy, załączonej do art. 23 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58 poz. 412), a zawierającą podział miejscowości na klasy, uzupełnia się w sposób następujący:

Klasa I. Miasta: Katowice, Królewska Huta.

Klasa II. Miasta: Lubliniec, Mysłowice, Pszczyzna, Rybnik, Tarnowskie Góry.

Gminy i obszary dworskie: Pszczyński Zamek, Radzionków, Tychy.

Powiaty: katowicki, z wyłączeniem gmin: Końcyc, Makoszowych i Pawłowa, i świętochłowicki.

Klasa III. Miasta: Mikołów, Wodzisław, Żory.

Gminy i obszary dworskie: Ligota Pszczyńska, Łaziska Górne, Łaziska Średnie, Murcki, Kończyce, Makoszowy, Pawłów, Paniów.

Powiaty: rybnicki, z wyłączeniem Rybnika, tarnogórski, z wyłączeniem Tarnowskich Gór i Radzionkowa.

Klasa IV. Wszystkie inne miejscowości i powiaty.

Uwaga: Miasta, miasteczka, gminy i obszary dworskie, nie wymienione osobno w powyższej klasyfikacji, zalicza się do tej samej klasy, do której zaliczono odnośny powiat.

Art. 3. Ceny świadectw przemysłowych, o których mowa w części drugiej art. 23 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 58 poz. 412), ustanawia się w kwotach, podanych w tabeli № 1, załączonej do niniejszego artykułu.

Za karty rejestracyjne na oddzielne składy (art. 22 część 1 i 3 oraz art. 23 część 3 wspomnianej ustawy), utrzymywane przez przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, uiszczą się osobno stałą opłatą w wysokości 10 złotych.

Art. 4. Przy przedpłacie (art. 7 lit. a) będą pobierane na rzecz związków samorządnych dodatki do wszystkich świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych:

a) na rzecz związków samorządnych — w wysokości 50%,

b) na rzecz Izby Handlowej i Przemysłowej, tudzież Izby Rzemieślniczej — w wysokości 15%.

Za podstawę do obliczenia tych dodatków służy ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych, przeliczone zgodnie z artykułami 5, 6 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) na złote, a podane w tabeli № 2, załączonej do niniejszego artykułu.

Art. 5. Nie potrąca się od sum podatku przemysłowego, przypadającego od obrotu w myśl artykułu 4 do 6 i art. 56 oraz art. 119 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego:

- a) kwot przedpłaty, uiszczonych w formie świadectw przemysłowych na zasadzie art. 7 lit. a) te same ustawy oraz art. 3 niniejszej ustawy,
- b) dodatków, oznaczonych w art. 4 niniejszej ustawy.

Art. 6. Poczynając od roku podatkowego 1924 tracą moc obowiązującą wszystkie sprzeczne z niniejszą ustawą postanowienia ustaw pruskich oraz ustaw i rozporządzeń śląskich, a w szczególności:

- a) pruska ustawa z dnia 24 czerwca 1891 r. (Zb. Ust. prusk. str. 205) o podatku przemysłowym, zmieniona częściowo przez pruską ustawę z dnia 14 lipca 1893 r. (Zb. Ust. prusk. str. 152) o daninach komunalnych i przez ustawę z dnia 14 lipca 1893 r. (Zb. Ust. prusk. str. 119) o zniesieniu bezpośrednich podatków;
- b) ustawa z dnia 27 lutego 1880 r. (Zb. Ust. prusk. str. 174) o podatku od składów wędrownych;
- c) ustawa z dnia 18 lipca 1900 r. (Zb. Ust. prusk. str. 294) o podatku od składów kupieckich;
- d) ustawa z dnia 3 lipca 1876 r. (Zb. Ust. prusk. str. 247) o podatku od przedsiębiorstw wędrownych;
- e) ustawa niemiecka o podatku obrotowym z dnia 24 grudnia 1919 r. (Dz. Ust. Rzeszy str. 2157) w brzmieniu ustawy z dnia 8 kwietnia 1922 r. (Dz. Ust. Rzeszy część I str. 373).

Kwoty podatkowe, wpłacone na rok 1924 na podstawie ustaw, wymienionych w ustępach a) do e) niniejszego artykułu, będą zaliczone na poczet należności, przypadających w myśl przepisów ustawy niniejszej.

Art. 7. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Załącznik do art. 3 (do poz. 670).

TABELA № 1.
CENY ŚWIADECTW PRZEMYSŁOWYCH.

A. Dla przedsiębiorstw handlowych.

Kategoria		We wszystkich miejscowościach	W Warszawie	W miejscowościach klasy			
				I	II	III	IV
Z ł o t y c h							
I	Dla zakładów handlowych . . .	2.000	—	—	—	—	—
II	" " "	—	400	330	270	200	130
III	" " "	—	80	65	50	40	25
IV	" " "	—	30	25	20	15	10
V-a	" handlu rozwożnego	50	—	—	—	—	—
V-b	" " obnożnego	15	—	—	—	—	—

B. Dla przedsiębiorstw przemysłowych.

Kategoria		We wszystkich miejscowościach	W Warszawie	W miejscowościach klasy			
				I	II	III	IV
Z ł o t y c h							
I	6.000	—	—	—	—	—
II	4.000	—	—	—	—	—
III	2.000	—	—	—	—	—
IV	600	—	—	—	—	—
V	200	—	—	—	—	—
VI	—	120	100	80	60	40
VII	—	60	50	40	30	20
VIII	—	15	12	10	6	4

C. Dla handlu jarmarcznego.

	Dla handlu hurtowego	Dla handlu detalicznego
	Z ł o t y c h	
Na jarmarkach, trwających ponad 21 dni	250	70
" " " " 7 dni do 21 dni	125	35
" " " " 3 " " 7 "	100	25

D. Dla zajęć przemysłowych.

Kategoria	Oznaczenie zajęcia przemysłowego	Cena w złotych
I	Ekspedytorzy, nie utrzymujący oddzielnych biur i pomocników handlowych, lecz trudniący się osobiście z polecenia osób trzecich cleniem w urzędach celnych towarów, wysyłanych zagranicę lub otrzymywanych z zagranicy:	
	1) Przy urzędach celnych, znajdujących się przy głównych liniach kolei żelaznych .	400
	2) Przy urzędach celnych, znajdujących się przy bocznych liniach kolei żelaznych .	300
II	3) Przy urzędach celnych, nie położonych przy liniach kolejowych	250
	a) Pośrednicy giełdowi (maklerzy):	
	1) Na giełdzie warszawskiej	400
	2) Na innych giełdach	250
	b) Wszelkiego rodzaju inni pośrednicy handlowi:	
	1) W Warszawie i w miejscowościach I klasy	150
2) W miejscowościach II klasy	100	
III	3) W miejscowościach III i IV klasy	30
	Inspektorzy i agenci przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, przewozowych, komunikacyjnych oraz instytucji kredytowych, o ile prowadzą operacje bez utrzymywania biur:	
	1) W Warszawie i w miejscowościach I klasy	50
	2) W miejscowościach II klasy	40
IV	3) W miejscowościach III i IV klasy	20
	Agenci podróżujący (komiwojażerowie)	200

Załącznik do art. 4 (do poz. 670).

TABELA № 2.

CENY ŚWIADECTW PRZEMYSŁOWYCH.

A. Dla przedsiębiorstw handlowych.

Kategoria		We wszystkich miejscowościach	W Warszawie	W miejscowościach klasy			
				I	II	III	IV
Z ł o t y c h							
I	Dla zakładów handlowych . .	569	—	—	—	—	—
II	" " "	—	171	142	114	85	57
III	" " "	—	34	28	23	17	11
IV	" " "	—	14	11	9	7	5
V-a	" handlu różnoźnego . .	23	—	—	—	—	—
V-b	" " obnoźnego . .	7	—	—	—	—	—

B. Dla przedsiębiorstw przemysłowych.

Kategoria		We wszystkich miejscowościach	W Warszawie	W miejscowościach klasy			
				I	II	III	IV
Z ł o t y c h							
I	1707	—	—	—	—	—
II	1138	—	—	—	—	—
III	569	—	—	—	—	—
IV	171	—	—	—	—	—
V	57	—	—	—	—	—
VI	—	34	28	23	17	11
VII	—	17	14	11	8	6
VIII	—	7	6	5	3	2

C. Dla handlu jarmarcznego.

	Dla handlu hurtowego	Dla handlu detalicznego
	Z ł o t y c h	
Na jarmarkach, trwających ponad 21 dni	114	28
„ „ „ „ 7 dni do 21 dni	57	15
„ „ „ „ 3 „ „ 7 „	46	11

D. Dla zajęć przemysłowych.

Kategoria	Oznaczenie zajęcia przemysłowego	Cena w złotych
I	Ekspedytorzy, nie utrzymujący oddzielnych biur i pomocników handlowych, lecz trudniący się osobiście z polecenia osób trzecich clieniem w urzędach celnych towarów, wysyłanych zagranicę lub otrzymywanych z zagranicy:	
	1) Przy urzędach celnych, znajdujących się przy głównych liniach kolei żelaznych .	171
	2) Przy urzędach celnych, znajdujących się przy bocznych liniach kolei żelaznych .	142
	3) Przy urzędach celnych, nie położonych przy liniach kolejowych	114
II	a) Pośrednicy giełdowi (maklerzy):	
	1) Na giełdzie warszawskiej	171
	2) Na innych giełdach	114
	b) Wszelkiego rodzaju inni pośrednicy handlowi:	
	1) W Warszawie i w miejscowościach I klasy	85
	2) W miejscowościach II klasy	57
	3) W miejscowościach III i IV klasy	28
III	Inspektorzy i ajenci przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, przewozowych, komunikacyjnych oraz instytucji kredytowych, o ile prowadzą operacje bez utrzymywania biur:	
	1) W Warszawie i w miejscowościach I klasy	28
	2) W miejscowościach II klasy	23
	3) W miejscowościach III i IV klasy	11
IV	Ajenci podróżujący (komiwojażerowie)	114

Cena karty rejestracyjnej 2 złote.